

НИЯЗ ШАЛДЫН АРМАНЫ

«Жаңа жол» мен «Қызыл қайрат» колхозының балалары оқитын бастауыш мектеп екі ауылдың қоныстануынан жырақ, айдалаға, екі аралықтағы жатаған қоңыр төбенің етегіне салынған, қамыс бұғатының қалыңдығы бір құлаш төбесіне сабан араластыра балшық жатқызған, еңселі ақ тамға орналасқан», — деп басталатын шағын әңгімеден соғыстан кейінгі ауылдың жүдеу тіршілігі мен сол кезде ғұмыр кешкен адамдардың бір-біріне деген ықыласы, ақжарма пейілі шынайы суреттеледі. Әскерде хабар-ошарсыз кеткен жан дегендегі жалғыз баласынан, көп өтпей сүзек дертінен көз жұмған келінінен айырылған қарияның төзімді мінезіне қайран қаласың. Нияз қарттың немересі Өсер үшін ғана беріспей тірлік кешіп жүргені жанынды ауыртады. Оның бар арманы — артында қалатын жалғыз тұяқ немересін өсіру, жеткізу.

Шығарма тілі өте жеңіл. Бір деммен оқисың. Шарықтау шегіне жеткенше автормен бірге күйінесің, сүйінесің, үміттенесің, армандайсың. Автор бір әулеттің жалғыз үмітіне айналған Өсердің бейнесі арқылы, соғыстың қасіретін ғана емес, сол кезеңдегі талай шаңырақтың басындағы жағдайды астарлап айтып, шынайы көркем дүниеге айналдыра білген.

Көрнекті жазушы Бердібек Соқпақбаев Берік Шаханұлының туындыларын оқып отырып: «Әп-әдемі жатық, образды тілі бар, сезімге әсер еткендей адалдық бар. Шығармашылық бітім тұлғасы жинақы», — деп баға беріпті.

Болашақта қаламгердің барлық әңгімелері мен повестерін оқып шығуды ойлап жүрмін. Өйткені жазушының туындыларында барлық тақырып, атап айтқанда, жалындаған жастықшақ та, мөлдір махаббат та, қарапайым ауыл адамдары да қамтылған. Сонысымен өзіне тартады.

Жазира КӨКБАС,
*М. Қозыбаев атындағы
Солтүстік Қазақстан
университетінің оқытушысы,
«Абай» орталығының жетекшісі.*